

מ"ת 56075/07/15 - מדינת ישראל נגד עומרי ביטון, לירון סמאדזה

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופטת אילנית אימבר

מ"ת 56075-07-15 מדינת ישראל נ'
ביטון(עציר) ואח'
08 ספטמבר 2015

בעניין:

המבקשת

מדינת ישראל

נגד

המשיב

1. עומרי ביטון (עציר)
2. לירון סמאדזה (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד תומר בן חמו

מטעם המשיב 2: הובא, ומדריך מהפנימייה ע"י עו"ד דניאל וייס

שירות המבחן: נטע פרנקל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה משיב 2

בפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו- 1996 (להלן: "חוק המעצרים"). בד בבד הוגש כנגד המשיב ואחר כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה עבירה לפי סעיף 407 ב, תשל"ז- 1977 (להלן: "חוק העונשין"), גניבת רכב בצוותא עבירה לפי סעיף 413 ב (א) לחוק העונשין, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, היזק לרכוש במזיד עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, קשירת קשר לביצוע פשע עבירה לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק בעונשין וגניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

המשיב באמצעות ב"כ לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. המשיב הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן.

הדין שנערך בפניי, נערך לאחר עיון בשני תסקירי שירות המבחן.

על פי הנטען בבקשה, בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו הלכאורית של המשיב. בתמצית ראיות אלו כוללות: הודעת המתלונן, דוחות השוטרים, הודעתו של האחר, משה כהן, דוחות מז"פ דוחות שוטרי המעצר.

עוד נטען בבקשה כי העבירות המיוחסות למשיב ונסיבות המקרה מקימות עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, שכן קיים חשש ששחרורם יביא לשיבוש מהלכי משפט והימלטות מאימת הדין. וכן עילת מסוכנות בשים לב להלכת פרנקל לפיה יש לאבחן בין עבירת רכוש בודדה לבין נתונים נוספים כגון תכנון מוקדם, היקף העבירה וחבירה לאדם נוסף.

מוסיפה וטוענת המבקשת כי מסוכנותו של המשיב מקבלת משנה תוקף נוכח עברו הפלילי בעבירות דומות, נשיאת מאסר בפועל וקיומם של שני מאסרים מותנים בני 7 ו- 12 חודשי מאסר.

בדין שנערך בפני חזרה המבקשת על טענותיה ואילו ב"כ המשיב ביקש לעוצרו עד לתם ההליכים על ידי אזוק אלקטרוני בלוויית ערבים בבית אמו ביוקנעם. הערבים כולם התייצבו באולם בית המשפט ונחקרו.

דין והכרעה:

ראיות לכאורה:

בשלב זה של דיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים, על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראיתית לכאורית, אשר אם תוכח במהלך המשפט, יהיה בה כדי להביא להרשעת הנאשם באשר למיוחס לו בכתב האישום. (ראה: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ (2) 133).

עוד נאמר על דרך בחינת בית המשפט אם קיימות בידי התביעה ראיות לכאורה, בב"ש 322/80 מדינת ישראל נ' אוחנה, פ"ד לה (1) 359, 363 : "לא ניתן לעבד אמות מידה מדויקות, אשר יכולות לשמש את בית המשפט כאשר הוא משווה את הטענות השונות זו עם זו. פשוט וברור הוא, כי ראשית יבדוק אם יש ראיות לכאורה המבססות את טענות התביעה, ולאחר מכן יבחן כאמור, באיזה מידה יש בעדויות הסותרות כדי לשלול את סבירותה של גרסת התביעה או לכרסם בה. בשלב זה יש לתת את הדעת, כאמור לעיל, לאופיין של הראיות הסותרות, היינו, למשל, זיקתו של העד אל החשוד, האפשרויות של טעויות אנוש מכל צד, מול תיאור הנראה על פניו ודאי יותר וכיוצא באלה שיקולים שהם תוצאה של ארגון חומר שנאסף עד לשלב האמור ואשר הם תולדה של טביעת העין השיפוטית וניסיון החיים הכללי".

לאחר שעיינתי בחומר החקירה ולאור עמדת הצדדים אני סבורה כי קיימת תשתית ראיתית מספקת וכי במידה וינתן מלוא האמון בראיות הנ"ל יש בכוחן להביא להרשעתו של המשיב.

בהמשך הודעתו סיפר כי המשיב קילל אותו במהלך כל הנסיעה לביה"ח וגם בביה"ח "הוא ניסה לתקוף את הצוות הרפואי ואותי והוא ניסה להרים עלינו ידיים.."

עילת מעצר:

בבואי לשקול האם מתקיימות עילות המעצר עלי לבחון ולמדוד את עוצמת הראיות, נסיבותיו של המשיב, סוג העבירות אופן ביצוען וכן עברו הפלילי של המשיב.

על אף שב"כ של המשיב לא חלק על קיומה של עילת מעצר כדין, למעלה מן הצורך אדגיש כי

העבירות המיוחסות למשיב הינן עבירות רכוש חמורות לצד קשירת קשר והפרעה לשוטר. לאור האמור ובשים לב לנסיבותיו של המשיב ועברו הפלילי בעבירות דומות, נשיאת מאסר בפועל, קיומם של שני מאסרים מותנים ארוכי טווח, אני סבורה כי מתקיימת עילת המעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים וכי קיים חשש סביר למסוכנותו של המשיב וחשש מובנה להימלטות מהליכי שפיטה כמפורט בבקשה.

חלופת מעצר:

סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים מורה כי על בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה.

כאמור, הצדדים עתרו במשותף למעצרו של המשיב עד לתם ההליכים כאשר ב"כ המשיב עתר להעדפת מעצר באמצעות אזיק אלקטרוני ואילו ב"כ המבקשת עתר למעצר מאחורי סורג ובריח.

תסקיר שירות המבחן מפרט את מהלך חייו של המשיב ומגיע לכלל מסקנה כי ניתן לעוצרו בפיקוח אלקטרוני עד לתם ההליכים בבית אמו ביוקנעם בפיקוח אנושי.

טיב החלופה לעולם ייגזר ממידת האמון שיש ליתן במשיב ובמשמורנים. במקרה דנן בית מגורי האם ביוקנעם הוא למעשה מרכז חייו העברייניים של המשיב. שם החל לעבור עבירות, שם מצויים חבריו עמם הוא מקיים קשרים. העדפת פיקוח אלקטרוני במרכז חייו בו נעברו על ידי המשיב עבירות רבות מהלך חייו הקצרים - אין בה ליתן מענה הולם למידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

הערבים לא הצליחו משך שנים רבות להציב בפני המשיב גבול של ממש, הוא אינו סר למרותם, שב ומבצע עבירות.

סוף דבר:

ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב אך לא בתנאים שהוצגו בפני. לטעמי על חלופת המעצר להיות שלא בביתו (לא ביוקנעם) - מוקד ולב פעילותו העבריינית.

אין בכוחו של איזוק אלקטרוני להטות את הכף לשחרורו במסגרת החלופה הנ"ל בשל היותה כאמור במרכז חייו אשר הביאווה לביצוע העבירות.

במידה ותוצג בפני בית המשפט חלופה המרוחקת מהעיר יוקנעם בלוויית הערבים שנחקרו בפני ומהם התרשמתי לחיוב, בצמידות לאיזוק אלקטרוני - החלופה תיבחן לגופו של ענין.

עת תוגש בקשה כאמור ייקבע דיון המשך.

בהמשך להחלטתי ובהסכמת הצדדים - המשיב יעצר עד לתם ההליכים המתנהלים נגדו.

ניתנה והודעה היום כ"ד אלול תשע"ה, 08/09/2015 במעמד הנוכחים.

אילנית אימבר , שופטת